

نگاهی به تصمیمات تبعیض آمیز نهادهای بین‌المللی ورزش به بهانه جنگ اوکراین

اوکراین آری! فلسطین خیر!

آنها یک عمر با شعار پوشالی وبی‌اصل و اساس «جدایی ورزش از سیاست» کار و بار خود را پیش بردند

بیش از ۷۰ سال هیچ تحریم ورزشی‌ای سراغ رژیم اشغالگر قدس نرفت، چرا که صاحبان قدرت در ورزش مرتب بر این موضوع تاکید می‌کردند که سیاست نباید در ورزش دخالت کند. چند دهه چشمان خود را بر ظلم این رژیم کودک‌کش در فلسطین بستند و حالا که موضوع دیگری رخ داده آنها نشان می‌دهند که اتفاقا ورزش تا چه حد به سیاست مرتبط است. تمام اتفاقات ۲ ماه اخیر پیرامون جنگ روسیه و اوکراین، بویژه اتفاقاتی که در دایره ورزش شاهد آنها بوده‌ایم موید این مساله است که ورزش جهان و مراجعی که با عنوان نهاد بین‌المللی برای این حوزه تصمیم‌گیری می‌کنند، بر خلاف شکل و قیافه‌ای که از خود ساخته‌اند و وراي شعارهای بشردوستانه‌ای که سر می‌دهند، نیاتی ضد حقوق بشری را دنبال می‌کنند و آن دموکراسی‌ای که دم از آن می‌زنند تنها زمان‌هایی کاربرد دارد که منافع لابی‌های پشت پرده را تامین کند.

«آیکوت دمیر» بازیکن تیم فوتبال ارزوم اسپور ترکیه: هر روز هزاران نفر در خاورمیانه قربانی می‌شوند. من هم بابت جنگ متأسفم و بابت درد ورنجی که به مردم بی‌گناه تحمیل می‌شود ناراحتم اما داستان این است که همان‌هایی که مرگ مردم خاورمیانه را نادیده می‌گرفتند، حالا که جنگی در اروپا به راه افتاده، اینگونه دارند علیه آن تبلیغ می‌کنند. من دوست ندارم این تی‌شرت را بپوشم، چون که نظیر چنین پیراهنی برای محکومیت جنگ علیه کشورهای خاورمیانه پوشیده نشد

ورزشکاران این دو کشور در پارالمپیک مسابقه ندهند. چرا درباره رژیم اشغالگر قدس، یک بار -تنها یک بار- این اتفاق نظر رخ نداد؟ اسرائیل باید چه می‌کرد که نکرد؟ باید چه جنایتی را انجام می‌داد که نداد؟ جهان چشمانش را به جنایت بست با شعار دروغین جدایی ورزش از سیاست.

■ وقتی «دم خروس» بیرون زد...!

این جریان که فیفا به عنوان مهم‌ترین نهاد ورزشی جهان آغازگر آن بود، در دنیا بازتاب‌های فراوانی داشت و برخی برای تصمیم‌سازان «هورا» می‌کشیدند اما دم خروسی که بیرون زده بود و کسی هم نمی‌توانست آن را پنهان کند، رسوایی این نهادهای بین‌المللی را به همراه آورد. آنها که یک عمر با شعار پوشالی و بی‌اصل و اساس «جدایی ورزش از سیاست» کار و بار خود را پیش می‌بردند و در پس این شعار بزرگ‌ترین تبعیض‌ها را قائل می‌شدند، حالا با یک پرسش جهانی روبه‌رو هستند؛ پرسشی با این مضمون که آیا جنگ و اشغالگری در گذشته وجود نداشته است و وظیفه‌ای که این نهادها امروز بر دوش خود احساس می‌کنند و با دستپاچگی ورزش و ورزشکاران روسی را زیر تیغ محرومیت می‌برند و... در زمان اشغالگری‌های رژیم کودک‌کش صهیونیستی، موشک‌باران سعودی‌ها در یمن و... روی شانه‌های شان سنگینی نمی‌کرد؟ آیا این

روسیه، تنها تیم باشگاهی روسیه بود که هنوز در مسابقات اروپایی حضور داشت و قرار بود در مرحله یک‌هشتم نهایی لیگ اروپا مقابل لایپزیش صف‌آرایی کند. فیفا در نخستین اقدام رای به حذف این باشگاه از مسابقات اروپایی داد. در ادامه فدراسیون جهانی فوتبال (فیفا) و اتحادیه فوتبال اروپا (یوفا) رسماً تیم‌های ملی فوتبال مردان و زنان روسیه را تا اطلاع ثانوی از تمام مسابقات کنار گذاشتند.

بر این اساس، تیم ملی مردان روسیه در رقابت‌های پلی‌آف راهیابی به جام جهانی مردان ۲۰۲۲ قطر حضور نخواهد داشت و از این مسابقات حذف می‌شود. تیم ملی فوتبال زنان روسیه هم از مسابقات یورو ۲۰۲۲ حذف خواهد شد. با این تصمیم، فوتبال روسیه عملاً از تمام رقابت‌های بین‌المللی ملی و باشگاهی کنار گذاشته شده است.

دومین نهادی که بشدت به دنبال رفتارهای سیاسی در حوزه ورزش است، کمیته بین‌المللی المپیک نام دارد و البته به موازات آن، کمیته بین‌المللی پارالمپیک. کمیته بین‌المللی پارالمپیک (IPC) اعلام کرد که ورزشکاران روسیه و بلاروس نمی‌توانند در هیچ مسابقه‌ای شرکت کنند. البته پیش‌تر کمیته بین‌المللی المپیک تصمیم گرفته بود که ورزشکاران روسیه و بلاروس بدون پرچم کشورهای خود رقابت کنند ولی به دلیل اعتراض کشورهای دیگر تصمیم گرفته شد

جنگ با تمام تلخی‌هایی که به همراه خود می‌آورد، گاه حقایقی را روشن می‌کند که پیش‌تر در پس رنگ و لعاب‌ها مستتر مانده بود. این بار نیز جنگی دیگر دنیا را تحت‌الشعاع قرار داده تا به رغم تلاش‌های مذبح‌خانه صورت‌گرفته جهت وارونه جلوه دادن برخی واقعیات و پروپاگاندای غربی، مشخص شود برخی شعارها نزد آنان تنها در وادی خیال کاربرد دارند و به وقت امتحان رنگ می‌بازند. نمونه‌اش، شعار آشنا و تکراری «جدایی ورزش از سیاست» است که برای نهادهایی نظیر کمیته بین‌المللی المپیک، فیفا و... تنها در برخی مقاطع کاربرد دارد و در اغلب مواقع به مثابه دروغی بزرگ خودنمایی می‌کند.

فیفا، کنفدراسیون فوتبال اروپا و بالاخره کمیته بین‌المللی المپیک، به بهانه جنگ اخیر، ورزش روسیه را به صورت یکپارچه مورد هدف قرار داده و با محرومیت‌هایی روبه‌رو کرده‌اند. آنها در گام نخست با توجه به اهمیت و جایگاه فوتبال و با در نظر گرفتن میزان تبلیغاتی که این رشته می‌تواند برای اقدام به ظاهر تنبیهی‌شان داشته باشد، باشگاه‌های روسی را زیر تیغ بردند.

بعد از حمله روسیه به اوکراین، فیفا و یوفا به طور مشترک تصمیم به کنار گذاشتن تیم‌های ملی و باشگاهی روسیه از رقابت‌های مختلف گرفتند. اسپار تاک مسکو به عنوان یکی از مطرح‌ترین و پرطرفدارترین‌های

